

Ken kleed van huid in plaats van licht
'En mantel van licht'

Adam en Eva zijn geschapen naar het beeld van God. God is Licht. In Exodus 33:20 lezen we dat we Zijn gezicht niet kunnen zien, want dan zouden wij sterven. Hij is heilig! In Psalm 104:2 staat: Hij hult Zich in het licht als in een mantel. In het Hebreeuws is huid en licht bijna hetzelfde woord. Je spreekt het hetzelfde uit en het verschilt slechts één letter. In het Hebreeuws wil dit zeggen dat deze woorden aan elkaar verwant zijn. Adam en Eva zijn in het paradijs voor de zondeval nooit naakt geweest, zoals wij 'naakt zijn' interpreteren. Het licht dat van hun huid afstraalde, omringde hen als mantel van licht.

Genesis 2:25 En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkaar niet.

Naakt: De grondtekst heeft hier ook de betekenis van 'glanzend'. Waarschijnlijk konden ze hun schaamte niet zien door de lichtglans, die bijna zeker van hun lichamen afstraalde. Na de zondeval is de glans eraf.

Schaamde: In de grondtekst staat hier letterlijk; 'zij wisten van schaamte niet'. Dat stukje kennis kwam pas na de zondeval en begonnen zij zich voor elkaar te schamen.

Genesis 3:7 Toen werden hun beider ogen geopend, en zij bemerkten, dat zij naakt waren; zij hechtten vijgebladeren aaneen en maakte zich schorten.

De schorten, die in vs.7 zijn gemaakt, schieten kennelijk te kort als de mens met God geconfronteerd wordt. Er is dus een vervreemding tussen de mensen onderling [vs.7, naakt], maar ook tussen de mens en God.

Opvallend is dat na het eten van de boom der kennis van goed en kwaad ~~het woord voor 'naakt'~~ verandert: [aroem] in Gen.2:25 naar: [eroom] in Gen.3:10+11. Het laatste is dus naaktheid, die wel schaamte opwekt. Hun lichtglans (Gen.2:25 + 3:21) is weggefallen. Dit geeft een onveilig gevoel. Dit weten naakt te zijn en zich te willen bedekken uit schaamte is uniek voor de mens. Geen ander schepsel kent dit.

Genesis.3:20 En de Here God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee.

Vellen: Kennelijk doodde God een dier(en) en van de huid(en) maakte Hij een bedekking voor hun schuld. Dit was dus het eerste offer: de consequentie van de zonde kan worden afgewenteld door de dood van een onschuldig vervangend wezen. Deze kleding bedekt dan ook de zonde, hetgeen de vijgebladeren niet konden.

Zonder bloedstorting geen vergeving. Een eerste heenwijzing naar Lev.17:11, Jes.61:10 + Joh.1:29 + Openb.19:8.

Hebreeuws is de taal van Gods schepping: Hij sprak en het was er! Het eerste wonder dat Hij opriep door deze taal is het wonder van het licht: (jêhi `ór: er zij licht)! Volgens de Joodse taaltheologie is het diepste geheim van het licht ook bevat in drie letters Aleph א, Waw ו, en Resh ר die samen het woord ור (ór: licht) vormen. Door onze menselijke schuld, doordat Adam en Eva eigen wegen gingen en losraakte van God de Schepper, hebben wij dit kleed van licht (`ór) verloren en kregen wij, zoals staat in Gen.3:21, een 'kleed van vellen', letterlijk: van huid ור (ór). Het oerlicht ['ór] (met aleph), heeft plaatsgemaakt voor het vel of de huid [or] (met ajin ו). De ajin = oog, de zevende letter in het Hebreeuwse alfabet, met getalwaarde 70. Het woord 'Ajin' betekent 'oog', het oog van de ziener, die over de grenzen van het land Kanaän heen ziet naar de '70' volken. Het getal 'zeventig' duidt op een veelkleurige

volheid. De getallen 'veertig' en 'zeventig' verwijzen beide naar een veelheid, maar er is toch ook verschil: 'veertig' verwijst meestal naar een langdurige, maar toch begrensde tijd (na veertig jaar in de woestijn) terwijl 'zeventig' doelt op een veelheid van dingen of personen die samen een geheel vormen: 70 volken, heel veel, maar toch een eenheid, 70 palmbomen die samen een oase vormen, 70 zielen waarmee Jacob naar Egypte trok, een hele grote groep, maar toch één Godsvolk.

Praktisch is geen verschil te horen tussen een woord dat met een Aleph of een Ajin begint (ֶֹר: huid) en אִיֹר (ֶֹר: Licht) uitspraak oor.

Het oog is gericht op het materiële, het wereldse. Het is in feite een eerste daad van religie, want religie is het streven van de mens zijn zonden te bedekken met zijn eigen werken. God vervangt de schorten uit Gen.3:7, die niet voldeden. Uit deze zorg blijkt ook dat God de mens niet in de steek liet. De naaktheid is dus niet de 'natuurlijke' staat van de mens, want kleding is van God gegeven. Kleding hoort bij een mens, zoals een vacht bij een dier. Men zou het dus zelfs zo kunnen vertalen, dat de mens toen pas met huid bedekt werd! De huid zonder lichtglans is surrogaat voor de huid met lichtglans waarmee de mens in het paradijs bedekt was. De huid stelt de mens in staat in de harde werkelijkheid na de zondeval overeind te blijven.

Geraadpleegde bronnen:

- Cursus Bijbels leren denken vanuit de Hebreeuwse taal
- Verklaring van de Hebreeuwse Bijbel. door: DR. H. Jagersma
- Schepping en paradijs. door: DR. W.H. Gispen

John Bakker 18-03-2016